

Երեկ քեզի պես էի, այսօր զիս այս հալս է ձրգած:

Բ .

Ճերմակ ու կարմիր գինի, քանի՛ մեկ քո չարն ու քանի՛.

Քանի որ ի քեզ անկայ, չիտեսայ ես օր մի բարի:

Ես ալ շատ մարդ ես տեսել, չէ խըմել նա զօրըն գինի.

Գիշերըն շատ կու դատի քանց ցերեկն ու փող մը չունի:

Գ .

Քանի՛ ու քանի՛ ասեմ, դու ականջ ունիս նա լըսէ՛.

Բերանըդ քեզ բերդ արա՛ ու լեզուդ ի մեջն արգիլէ՛:

Դ .

Այս աստընւորի շահէն՝ անշահէն՝ ես ի՞նչ շահեցայ.

Առի զբազաս, որս ելայ, թըռուցի, զինչ մազպուն եղայ.

Բազա՛յ, տընաւեր բազա՛յ, գընացած տեղըդ ինձ ասա՛,

Ես այլ հետ քեզի կուգամ, հանց հաշուե՛ց թէ օ՛ր մի չեղայ:

ՉՈՐՐՈՐԴ ՏԱՂԱՇԱՐՔ

Ա .

Արծիւն ի հավան ելեր ու կ'ասէ թ' Այդ ի՞նչ աճապ է,

Թեպուր միմ թելես ընկեր՝ նետ եղեր ու զիս կը խոցէ:

Բ .

Մահալօթս ի վար կուգ՛ի, լօք տեսայ չոր գանկ մը ձրգած.

Ուոթս ալ թապալ տըլի, նա յերեսս ի վեր ծիծաղաց.

«Ես ալ գեմ մանուկ էի՝ ի մանկանց մեջըն կանգընած.

Ես այլ եմ գերի գընած, ի ներքեւ հողին գընտանած,

Չկըղպակն ի վերայ զարկած, ըզբալլիքն յայլ երկիր տարած:

Գ .

Յընցեղ կու հանէ սըրտիս, որ հանգնիմ ես այլ մագեղէն,

Յանգնիմ ի լեռներն ընկնիմ, լօք ուտեմ զամէն խոտեղէն.

Կասկած կայ ի յիմ սըրտիս, զարհուրի՛մ ես ի մահուանէն.

Վախեմ թ'աներեց մեռնիմ տանին թաղէն անօրէն: